32e jaar. — Nr 50. Zaterdag 25 April 1885.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Men schrijft in te **Tongeren** bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *Postrijder* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **groote Markt, nr 37-39, te Tongeren.**

Abonnement
Drie maal per week **6** francs per jaar.
Twee » » **5** » »
Een » » **4** » »
Een blad afzonderlijk **15** centimen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen **15** centimen per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of midden in het blad : **1** fr. den drukregel.

TONGEREN, DEN 25 APRIL.

Van alles wat.

Wij hebben verleden zaterdag de woorden aangehaald van onzen geachten vertegenwoordiger M. den ridder **Schaetzen** in de beraadslaging over de begrooting van ijzeren wegen, posten en telegrafen.

In de zitting van 16 april heeft de heer minister Vandenpeereboom uitleggingen gegeven over de verschillige punten waarop M. Schaetzen zijne aandacht had geroepen.

Ten eerste had M. Schaetzen de noodzakelijkheid aangewezen van aanzienlijke werken uit te voeren aan de statie van Tongeren. De heer minister heeft erkend dat de thans bestaande gebouwen ontoereikend zijn, dat de plaats er ontbreekt en dat de overgang langs den steenweg de grootste gevaren oplevert. Hij heeft verklaard dat hij op de begrooting van 1885, eene som van honderd duizend franken heeft doen inschrijven om de werken te beginnen die in 1886 zullen voltrokken zijn.

De eenige moeilijkheid die nog bestaat, voegde de minister er bij, is dat de statie van Tongeren te gelijker tijd moet dienen voor de treinen van den Belgischen Staat en voor die der Nederlandsche Staats spoorwegen maatschappij. Men zal zich moeten verstaan over de plannen, doch tot hiertoe is er nog geene overeenkomst gesloten.

M. Vandenpeereboom heeft daarenboven gezegd dat de overgang langs den steenweg zal afgeschaft worden te rekenen van toekomend jaar.

∴

De heer minister heeft ook geantwoord aan den heer Schaetzen aangaande de halte van Jesseren. Hij heeft aangekondigd dat hij het plan der statie van Jesseren goedgekeurd heeft en dat hij de dienstoversten gelast heeft zoo haast mogelijk de noodige voorstellen te doen ten einde in de statie van Jesseren eenen vermijdingsweg en eene *cour* voor de koopwaren aan te leggen. De uitgaaf welke deze werken zullen veroorzaken, beloopt de som van 37,000 franken. Deze som zal ook op het programma van openbare werken van 1885 ingeschreven worden.

∴

Er was een tijd dat de tongersche geuzen langs onze straten zongen *O Vandenpeereboom !* en het tongersch geuzenblad, hetwelk spreekt in naam onzer liberale associatie, had nooit iets anders dan grove en laaghertige beleedigiagen tegen den nieuwen minister van ijzeren wegen.

Vandaag gaat M. Vandenpeereboom onze stad begiftigen met eene nieuwe statie welke wij nooit van de liberale ministers hebben kunnen bekomen.

Zou het geuzenblad wel de oprechtheid hebben de woorden der heeren Schaetzen en Vandenpeereboom aan te halen en recht te laten wedervaren aan onzen vertegenwoordiger en aan den heer minister ?

Goede menschen, verwacht u daar niet aan ! Morgen gaat M. Vandenpeereboom opnieuw in het geuzenblad gelasterd en beschimpt worden en een hoop ezels, te dom om dood te doen, zullen alweer rond de straten gaan zingen *O Vandenpeereboom en het papenras !*

En dan meenen zij dat zij het vaderland gered hebben ! Nieuwe statie, openbare werken, voorspoed der stad en der inwoners, daarmee bekommeren zij zich niet ; partijdrift dat is alles wat zij kennen.

∴

Eene zaak is te verwonderen, dat is dat die verachtelijke partij ooit zoo veel invloed in ons land en in onze oude brave katholieke stad heeft kunnen winnen om de overhand te behalen in de kamers en in den gemeente raad.

Gelukkig is het gezond verstand in tijds bij het belgisch volk terug gekomen. De kiezers door een wreede ondervinding geleerd, hebben den ganschen geuzenboel door het venster geworpen. Niet alleen in de kiezingen voor de wetgevende Kamers, maar in de gemeente kiezingen heeft het land zijnen uitdrukkelijken wil te kennen gegeven om van het geuzenras verlost te worden. Het gansche land is als *een* man opgestaan om de geuzerij haren *congé* te geven ; het was alsof de steenen der straat zich opheften om al wat geus is uit Kamer en stadhuis te verdrijven en overal de katholieke bestierders terug te halen als de eenige redders van stad en land.

∴

Wij zouden wel eens willen dat iemand ons kon uitleggen hoe men het moet aanleggen om de tongersche geuzen te vrede te stellen. Dat zijnde lastigste menschen van de wereld !

Primo, zij willen niet hebben dat er ergens eene gemeente school afgeschaft worde. Zells op de dorpen waar geen enkel kind de gemeente school bijwoont en waar honderd leerlingen in de katholieke of vrije school zijn, daar mag volgens hun de gemeente school niet afgeschaft worden ; dat ledig paleis moet behouden worden, de rentenier die het bewoont moet door Jan en alleman betaald worden, terwijl de vrije of katholieke school, waar alle kinderen der gemeente naar toe gaan, zou moeten afgeschaft worden.

De nieuwe katholieke meerderheid van den **gemeente raad van Tongeren,** heeft geene enkele officieele school afgeschaft, geenen enkelen officieelen onderwijzer en geen enkel geuzinneke afgedankt. Al onze officieele scholen bestaan nog heden juist gelijk voor de wet van 1884, alle onderwijzers en onderwijzeressen hebben hunne plaats behouden, geene enkele katholieke school is geadoptteerd geworden. Integendeel, het eerste werk der katholieken van Tongeren is geweest van zekere vrije scholen af te schaffen en de talrijke leerlingen die dezelve bijwoonden naar de officieele school te leiden.

Men zou meenen dat die handelwijze der katholieke meerderheid onze geuzen moest te vrede hebben gestelt. Ja maar, lezers, gij kent de tongersche geuzen niet ! Om die jongens content te stellen, moest de katholieke gemeente raad de katholieke onderwijzers en onderwijzeressen vierkant op straat zetten en niemand anders dan volbloed geuzen en geuzinnen als meesters en meesteressen aan stellen.

Doch zoo zijn wij niet getrouwd, heeren geuzen. Toen over vijf jaren de ongelukswet in voege gebracht werd toen de gemeente schoolmeesters moesten kiezen tusschen hun geweten en hunnen interest, toen zag men in ons land de hernieuwing van den heldhaftigen strijd des geloofs tegen het ongeloof.

De kerkelijke geschiedenis verhaalt ons hoe de geloovige christenen ten alle tijden manhaftig streden tegen de vervolgers der Kerk en liever hun bloed vergoten dan voor de afgoden neer te knielen. Zij leert ons ook dat ten laatste de Kerk altijd over hare vervolgers zegepraalde. Onze katholieke onderwijzers hebben, naar het voorbeeld der martelaren, liever verzaakt aan alle voordeelen welke de toen machtige geuzen hun aanboden, dan zich te onderwerpen aan eene wet door de vijanden der kerk gesmeed om de laatste vonk van godsdienstig gevoel in het hart der jeugd uit te dooven. Het geuzen ministerie had schoon hen door alle verleidingsmiddelen van den weg der getrouwheid aan God en Kerk uit te lokken, hun overgrootе jaarwedden aan te bieden, hen te dreigen met het verlies van hun recht op pensioen, de beurzen terug te eischen die zij in de Staats normaalscholen genoten hadden, hen tot den militairen dienst te dwingen waarvan de officiele schoolmeesters vrijgesteld werden, onze katholieke onderwijzers bleven getrouw aan hun geloof, zij verstieten al die schitterende gunsten die de officieelen ten deele vielen en zij weigerden de *schoone ziel van 't kind* aan de vijanden der Kerk over te leveren.

En juist zooals de Kerk telkens eene nieuwe kracht scheen te putten in het bloed der martelaars en ten laatste altijd de victorie behaalde op hare vervolgers, zoo ook hebben de katholieken, na eenen manhaftigen strijd, die in de volgende eeuwen als een voorbeeld van mannelijken moed aan het nageslacht zal voorgesteld worden, den triomf behaald over de geuzen die niet anders zijn dan de navolgers der beulen van vroegere tijden.

En heden dat de victorie ten koste van de grootste opofferingen behaald is, heden dat de katholieken de macht in Kamers en gemeenten in harden hebben, heden zou men willen dat de katholieke besturen ondankbaar waren jegens die verdienstvolle onderwijzers, die in den strijd aan onze zijde stonden en die alle voordeelen aan hunne officieele ambtgenoten overgelaten hebben ! Heden dat het land uitspraak gedaan heeft tusschen katholiek en liberaal onderwijs, heden zou men willen dat de katholieken ondankbaar werden jegens die jonge heden die meer dan iemand medegestreden hebben om het vaandel van het catholicismus zegevierend op onze schoolgebouwen te doen waaien ! Heden zou men willen dat alle gunsten van Staat en gemeente nog aan de nooit verzadigde geuzenmeesters werden uitgedeeld en dat onze katholieke onderwijzers op het achterplan verstooten werden !

Dat zal niet gebeuren !

De katholieke gemeenteraad van Tongeren is den goeden weg ingeslagen ; zij zal er in volharden al schreeuwen de geuzen ook zoo hard. Zij heeft zich matig en toegevend getoond met al onze officieele onderwijzers en onderwijzeressen in hun ambt te handhaven en geen onzer gemeente scholen af te schaffen. Doch benevens hare loflbare gematigheid heeft zij den plicht van niet onrechtvaardig te zijn jegens de verdienstige onderwijzers die zonder uitzondering door hunnen ijver, hunne bekwaamheid en hun goed gedrag uitschitteren en aan wie men geen ander verwijt kan doen dan dat zij geluisterd hebben naar de stem onzer Moeder de H. Kerk die hun toeriep dat zij niet mochten neerknielen voor het gulden kalf en hun geweten voor eene handvol geld verkoopen.

∴

Ziehier nu eenige bijzonderheden over de zitting van den **gemeente raad** van verleden maandag.

De raad heeft een adres aan Z. M. den Koning gestemd ter gelegenheid van de vijftigste verjaring zijner geboorte.

M. de burgemeester roep' de aandacht van den raad op de verklaring door den heer minister van openbare werken gedaan aangaande de nieuwe statie van Tongeren, in antwoord op eene ondervraging van den heer ridder Schaetzen.

De heer burgemeester herinnert de pogingen die hij en zijn collega aangewend hebben, om te bekomen dat de werken der nieuwe statie zoo veel mogelijk verhaast worden. Hij doet de uit te voeren werken kennen, afschaffing van den overgang langs den steenweg van Maestricht, afleiding van den steenweg langs de statiestraat met doorgang onder den ijzeren weg, statie te bouwen op het punt waar thans de steenweg van Maestricht door den ijzeren weg doorgesneden wordt.

M. de burgemeester Meyers herinnert dat er drie plans bestonden, het een opgemaakt onder het bestuur van M. Sainctelette, een tweede onder het interim van M. Rolin, een derde onder het ministerie van M. Olin. Het tegenwoordig plan zal zonder uitstel uitgevoerd worden. — O Vandenpeereboom !

∴

Van de plannen der statie is men gekomen aan de plannen onzer boulevards. Het nalatig stadsbestuur dat vroeger onze stad bestierde wist niet wat er van het plan gekomen was. Men had het verloren.

M. Coart, thans schepen van openbare werken, heeft het verloren plan terug gevonden ; hij heeft er zelfs twee gevonden en alle twee waren goedgekeurd ! Wat het schoonst is, dat is dat M. Ghineau niet weet welk plan hij gevolgd heeft !

Eene lange beraadslaging ontstaat over de moeielijkheden welke het bestaan dezer beide plans kan teweeg brengen tusschen de stad en den aannemer, M. Hubert Christiaens.

De heer burgemeester Meyers verklaart dat het tegenwoordig bestuur geene verantwoordelijkheid kan dragen jegens den aannemer der werken ; hij stelt voor van het onderzoek der kwestie te onderwerpen aan eene commissie aan dewelke hij MM. Perreau en Ghineau verzoekt deel te nemen.

Dit voorstel wordt ondersteund door M. Barthels, maar schijnt niet in den smaak te vallen van M. Ghineau, die niet veel weet van hetgeen onder zijn bestuur gebeurd is. O Mijnheer Ghineau ! (op de wijze van O Vandenpeereboom).

∴

M. de burgemeester deelt aan den raad eenen brief mede van den heer gouverneur die de rekeningen der teeken- en muziekscholen reklameert sedert het jaar 1881 tot vandaag ! Lieve Heere God, wat hebben dan die liberalen op het stadhuis uitgezet ? Bij de laatste kiezingen hebben wij gezegd dat onze liberalen noch rekening, noch budget gemaakt hadden. Het geuzenblad antwoordde dat wij lengens vertelden. Het was het geuzenblad dat loog. Geene rekeningen zijn sedert 1881 gemaakt voor de teeken- en voor de muziekschool.

M. de burgemeester verklaart in naam van het college van burgemeester en schepenen dat de wanorde in de finantien zoo groot is dat men er zich niet in kan terug vinden.

M. Slegers voegt er bij dat hij voorspeld heeft wat vandaag gebeurt en dat de vorige liberale regeering de gemeente kas ontlast heeft van 50,000 fr. die zij er in gevonden had en van alles wat er sedert is ingekomen. M. Slegers stelt voor eenen specialen commissaris te benoemen om den financieelen toestand der stad vast te stellen.

Merci voor de speciale commissarissen, antwoordt M. Coart, wij hebben er genoeg van.

Wij meenen dat M. Slegers gelijk heeft. De minister Rolin en de liberale gouverneur van Limburg zonden zonder ophouden speciale commissarissen in alle richtingen om hier eenen pastoor en daar eenen katholieken burgemeester te plagen. Waarom zonden zij ook geene speciale commissarissen om de rekeningen onzer liberalen sedert 1881 op te maken ? Wij verzoeken het college van burgemeester en schepenen den raad van M. Slegers te volgen ; dat is de ware weg.

∴

De gemeenteraad heeft zich daarna bezig gehouden met de rekeningen der kerkfabrieken. Deze ten minste waren in regel. De geuzen doen niets dan schreeuwen tegen de kerkfabrieken. Maar dat men het bestuur van onze parochien, van ons hospitaal en van ons bureel van weldadigheid eens vergelijke met dat van het stadhuis.

Wij roepen hierop de aandacht van het geuzenblad. M. Ghineau zal de liberale opstellers alle noodige inlichtingen kunnen geven met hun de rekeningen der stad, der muziek- en teekenschool sedert 1881 te toonen... wanneer ze zullen gereed zijn.

∴

De raad beslist dat het godsdienstig onderwijs in het programma onzer scholen zal hersteld worden. Deze beslissing wordt genomen door zes stemmen, die der heeren Slegers, Vroonen, Nicolaers, Coart, Meyers en Schaetzen.

De vijf liberale leden de heeren Barthels, Claikens, Neven, Ghineau en Perreau onthouden zich.

M. Perreau weigert ook zijne stem te geven aan de herstelling van het godsdienstig onderwijs ! Die zelfde heer Perreau zond in 1872 aan de kiezers van Tongeren eenen brief waarin wij het volgende lezen :

« INDIEN OOIT DE GEMEENTERAAD VAN » TONGEREN ZICH IN DE NOODZAKELIJK- » HEID BEVOND VAN TE BESLISSEN OVER » DE VRAAGPUNTEN, DIE ZOO DIEP DE » TWEE PARTIJEN VERDEELEN, BELOOF » IK TE VERDEDIGEN EN DOOR MIJNE » STEMMEN TE HANDHAVEN :

» **1° Het behoud van den » katholieken priester in onze » scholen en in onze onder- » wijsgestichten.**

» **2° Het behoud van de » verdeeling der kerkhoven, » zooals zij hedendaags be- » staat.** »

O die Mijnheer Perreau (op de wijze van O Vandenpeereboom.)

∴

Zoo heeft dan de nieuwe schoolwet in onze stad eene eerste toepassing gekregen.

De vrije en kostelooze jongenschool is afgeschaft en de gemeente jongensschool, thans onder het bestuur van M. Mevis, telt 560 leerlingen.

De betalende meisjes school uit het Begijnhof telt 119 leerlingen, het schoolgeld brengt 956 fr. op. Dat maakt nog geen 8 fr. per leerling. Die school kost jaarlijks 9605 fr. dat is te zeggen 84 fr. per leerling.

De kostelooze meisjesschool heeft 117 leerlingen ; de jaarlijksche uitgaaf bedraagt 9905 fr. ; dat is 85 fr. per leerling.

De bewaarschool telt 105 kinderen en kost 2875 fr. of 28 fr. per kind.

Het getal der leerlingen ingeschreven in de avondschool bedraagt 98. De uitgaaf beloopt 2050 fr. of 20 fr. per leerling.

Wij meenen dat in dit alles groote veranderingen kunnen gebracht worden, ten voordeele der finantien onzer stad.

∴

Na die stemming van M. Perreau is de gordijn gevallen en de raad heeft met gesloten deuren M. Hubert Wynants benoemd als hediende op het secretariaat, in vervanging van M. V. Beaurieux, en M. Joseph Libot als onderwijzer in de gemeente school.

Die beide benoemingen schijnen niet in den smaak van onze geuzen te vallen. In plaats van MM. Libot en Wynants moest men een paar allerbekwaamste liberalen noemen en zoo voort, het oud liedje, ge weet wel. Alle liberalen hebben alle talenten en alle kennissen dat weet men immers sedert lang.

∴

Sedert eenigen tijd valt het geuzenblad wekelijks uit tegen de Kerk, de biecht en de heilige Schriftuur. Men zou zeggen dat de liberale gazet het geloof gaat vernielen en weldra met eene nieuwe religie voor de horde zal komen. Alle de oude beuzel welke het geuzenblad in de goddelooze geschriften vindt, dient het wekelijks aan zijne lezers op alsof het iets nieuws was.

De Postrejder zal het op deze punten niet bestrijden.

Hij wil niet slimmer zijn als zijn pastoor en hij gelooft nog wat men hem in zijne jonge jaren daarover geleerd heeft.

Wij denken toch, dat een godsdienst, die sedert twee duizend jaren alle vervolgingen en alle ketterijen overwonnen heeft, niet veel te vreezen heeft van al dien flauwen praat van de liberale gazet.

∴

De tongersche geuzen kunnen maar niet verteeren dat de katholieken, M. Mevis als direkteur der gemeente jongensschool benoemd hebben. Eene plaats aan eenen katholiek geven dat is voor het geuzenblad eene schande ; dat roept wraak naar den hemel. Wij verstaan dat geschreeuw

---

VROUWENLIST

OORSPRONKELIJKE NOVELLE

DOOR

HENRI LENAERTS.

(12e VERVOLG.)

XI.

Vader en Zoon.

Vandaag is 't voor Arthur te laat om zijnen vader nog over zijn plan te spreken. Hij zal tot morgen wachten.

Tegen den avond, toen Delcourt van zijne wandeling terugkwam, liet zijn zoon hem vragen of hij nog bezigheden had en hij hem spreken kon.

— Ik wacht hem ! was het antwoord.

Delcourt zat nevens het venster, rookte eene sigaar en las het nieuwsblad.

— Vader, zegde de jongeling insgelijks neerzittend, vermits ge niets dringends meer te verrichten hebt, zal ik dit oogenblik te baat nemen om u over mijn huwelijk met Adela te spreken. Ik hoop dat ge mij ditmaal gansch aanhooren zult.

Delcourt beziet zijnen zoon met eenen zonderlingen blik, en gaat dan weder voort met lezen.

— Ik zal u zonder omwegen mijn gedacht over dit huwelijk bloot leggen, herneemt Arthur. Ge weet nogtans reeds hoe ik er over denk : ge weet dat het geenszins met mijne toestemming geschieden zal, en nu, nu kom ik eene laatste poging aanwenden om u nopens deze zoo belangrijke zaak van gevoelen te doen veranderen.

—Dat liedje heb ik reeds twintigmaal gehoord, antwoord Delcourt daarop, rechtstaande en de kamer op en neer wandelend.

— Ge hebt me nooit een stellig antwoord gegeven ; ik smeek u, vader, ditmaal, nu ge tijd genoeg gehad hebt om alles rijpelijk te overwegen, u gansch te verklaren, opdat ik wete wat me te doen staat. Mijn grootste, mijn innigste verlangen is alles in der minne te schikken en het zou mij schrikkelijk pijnigen, zoo ik gedwongen moest worden eene...

— Niemand zal u dwingen, vriend. Verbindt u met wie ge wilt. Ge weet wel dat ik u desaangaande niets meer te verbieden heb !

— Dat weet ik. Doch zoo is 't niet dat ik de zaken wensch geregeld te zien. Ik weet dat ik volkomen vrij ben volgens eigen goeddunken te handelen ; doch ik ben niet gelijk die ontaarde zoons die hunne ouders in niets raadplegen en hen ook in niets voldoen. Ik zou gaarne uwe zoolang door mij gevraagde toestemming bekomen tot het niet voltrekken van het ontworpene huwelijk, en het plaats grijpen van een ander... waarvan ge weet !

— Bouw geene kasteelen in de lucht, vriend ! De toestemming die ge vraagt zal ik u nooit geven, dat weet ge al lang. Voorts zijt ge vrij te doen wat ge verkiest. Trouw met een herbergzangster, zoo ge wilt ; doch vergeet niet dat gij mij, uwe zuster en u zelven eene bloedige beleediging zult toegebracht hebben, en dat ik u, na het plaats grijpen van uw schandig huwelijk, aanschouw als van mijne familie geen deel meer makend ! Ge weet nu alles.

Hij doet eenen stap naar de deur ; doch Arthur heeft deze beweging bemerkt ; hij sluit de deur toe, en neemt den sleutel weg.

— Vader, ge zult niet heengaan, roept hij, vergeef me deze soort van geweld die ik u aandoe om u hier te houden. Ik bid u, luister nog eenige oogenblikken.

— In Gods naam ! zegt Delcourt met eenen zucht van onverschilligheid en verveling. Hij neemt het dagblad weder vast en zet zich opnieuw aan 't lezen.

Arthur blijft op eenigen afstand van hem staan, met den arm tegen de schouw geleund. Eene poos volgt.

De jongeling onderbreekt wederu de stilte.

— Vader, zegt hij, laat ons alles met kalmte onderzoeken. Hebt ge wel gedacht aan de schrikkelijke gevolgen die voor mij, en ook voor u uit het volbrengen van uwen wensch zouden kunnen voortvloeien ? Hebt ge al de onheilen wel overrekend die een huisgezin kunnen teisteren, waar de liefde nooit geheerscht heeft en gevolgelijk de eendracht nooit heerschen zal ?

De vader antwoordt niet en leest immer voort.

— Gij antwoordt niet! Gij zijt het nochtans die me tot leidsman zoudt moeten dienen en wiens ondervinding, wiens menschenkennis mijne jeugd zouden moeten ondersteunen !

— Dat gaat goed ! De zoon geeft lessen aan zijnen vader !

— Vergeef, zoo mijne taal u onbetamelijk schijnt. Het is slechts uit eerbied voor u dat ik rechtuit en zonder omwegen spreek. Zoudt ge willen dat ik mijn gansch leven ongelukkig ware ?

— Gij hebt te veel romans gelezen, kind. Uwe hersenen zijn er door gekrenkt.

— Is het dan slechts in romans dat men leert dat op aarde geen rampzaliger schepsel kan gevonden worden dan een man, die voor eeuwig aan eene vrouw verbonden is, welke hem niets dan walg inboezemt ? Ontmoeten we zulke ellendige wezens niet dagelijks ? zien we niet om zoo te zeggen elken oogenblik mannen die zich uit wanhoop, uit walg van 't huiselijk leven, der losbandigheid overgeven ? vrouwen die, om hun ondragelijk karakter door haren man verstooten, schandige verbindtenissen aangaan en met volle handen de oneer op hunne familie werpen ?

— Dat is een lief komplimentje voor Adela !

— Ik zeg niet dat zij zulks doen zou, doch alles is mogelijk !... En wanneer zoo iets moest plaats grijpen ; wanneer ik van den eersten dag mijns huwelijks af mijn leven ondragelijk zou vinden en het zou verachten ; wanneer ik mijne schoonste jaren in eenen ellendigen staat zou doorgebracht hebben, het hart met gal gevuld, — wie zou de oorzaak van dit alles zijn ? Wien zou de wereld met den vinger aanwijzen, woorden van misprijzen uitsprekend ?

— Arthur ! dat gaat te ver ! roept Delcourt nu in gramschap uit, zijne gazet wegwerpend en rechtspringend. Wie geeft u het recht tegen mij zulke eene taal te voeren ? Deze uitlegging zal slecht eindigen, ik voel het. Laat me gaan ! Ge kent mijn geslacht ! 't zal niet veranderen ?... Doe nu wat u goed dunkt !

— Wat me goed dunkt ? Ik ben dus vrij !... Ge dwingt me geenszins, hebt ge gezegd ? doch welke anderen naam dan dwang kan men geven aan hardnekkigheid, waarmede ge weigert me gelukkig te maken ?...

Ge dwingt me niet, en ge dreigt me, nadat ik ongedwongen zal gehandeld hebben, mij uit uwe tegenwoordigheid te verjagen, me met uwen vloek te beladen ?... Is dat de vrijheid die ge me laat? Is 't aldus dat ge uwe kinderen bemint? Is 't aldus dat ge handelen zult met mijne zuster ? zult ge haar ook als eene koopwaar in de armen van den meestbiedenden werpen, zonder u te bekreunen om haar geluk of haar ongeluk, om hare toestemming of hare wanhoop ?

En waarom handelt ge zoo met mij ? heeft het uitzinnig gezwets van eenige hooveerdige losbollen der groote wereld dan meer waarde voor u dan de verzekering mij gelukkig te maken ? Mijn huwelijk met een meisje uit den burgerstand zou eene beleediging voor u zijn, zegt ge ! Waarin zou die beleediging bestaan ? Ik weet wel : in sommige kringen en huizen zou men lachend van die verbindtenis spreken ; en eenige mannen wier harten door den hebzucht en den hoogmoed als verdroegd zijn, zouden mij voor uitzinnig, en u voor al te toegevend, te zwak uitschelden? Doch dit zou slechts acht dagen duren ; en om dit kortstondig gepraat van eenige eerloozen, van ijdelheid opgeblazene kerels te vermijden, zoudt ge me der smart ten prijs willen geven, zoo ik uwe wenschen volbracht of me door eenieder die de zaken niet recht kent, doen verachten, zoo ge mij als een' ontaarden zoon verstiet? zeg, vader zoudt ge dat willen doen ?

Delcourt is nadenkend geworden, hij heeft zijne armen op zijne borst gekruisd en wandelt heen en weer in 't vertrek.

— Wat mijne zuster betreft, ik zie voor haar niet het minste gevaar in 't aangaan van 't huwelijk dat ik u voorstel. De man die haar oprecht bemint zal om zulke kleinigheid, om een weinig gepraat niet geven ; eenen anderen hoeft zij niet ! En daarbij, heb ik volstrekt noodig eene rijke vrouw te trouwen ? De bruidschat mijner moeder was ook geenszins aanzienlijk ; gij had fortuin,